

— Да го убиемъ . . . Да го убиемъ . . .

— Съ камъни!

— Не, по-добре да го удавимъ.

— Кжде да го удавимъ?

— Да го обесимъ.

— Разбира се, да го обесимъ.

И тъй решихме: смъртно наказание на Буби, чрезъ обесване.

— Сега да теглимъ жребие, кой отъ насъ трѣбва да го обеси, — каза единъ отъ другаритѣ. Приготвихме осемъ листчета, като на едно отъ тѣхъ написахме: „Азъ ще го обеса“. Разбъркахме ги добре и теглихме жребие. Азъ разгърнахъ своето листче и прочетохъ: „Азъ ще го обеса“. Тия думи бѣха страшни. Азъ трѣбваше за първи пѣтъ въ живота си да върша убийство. Решихме веднага да изпълнимъ наказанието и тръгнахме да диримъ кучето.

Като вървѣхме изъ двора, другаритѣ ми почнаха да примамватъ осъденото животно. Буби дойде бърже при насъ, довърчиво въртейки опашката си. И стана ми нѣкакъ неловко отъ тази довърчивостъ и любезностъ на Буби. Но единъ отъ другаритѣ злобно каза:

— Я гледай, ти си съ лъскава козина . . . А на нашия Жучко гърбътъ е оскубанъ . . .

Азъ хвърлихъ примката на врата на кучето. А следъ това го поведохъ къмъ обора. Буби вървѣше спокойно и ласкаво махаше опашка. Ето и обора, а срѣдъ него стърчи подъ тавана черна греда. Азъ се повдигнахъ на прѣсти, прехвърлихъ презъ гредата края на вжжето и следъ това почнахъ да го дърпамъ къмъ себе си. Моето сърдце замръ, когато азъ чухъ хъркането на кучето. По всичко изглеждаше, че вжжето го души.

Обхвана ме ужасъ. Какво правя? Ей сега на, азъ ще убия едно животно, което никому не е сторило вреда, което тъй довърчиво ми позволи да му нахлузя предателската връвъ. Кому то е въ нѣщо виновно? Невъзможно е да продължа тая мръсна работа. Трѣбва да се отпусне краятъ на вжжето и да се бѣга . . . Да се бѣга . . .

Добре, но какво ще кажатъ моитѣ другари? Нима азъ смѣя да потѣпча нашето решение, когато неговото изпълнение се падна на менъ? И нима не трѣбва да отплатимъ на бай Якима? Не искамъ да ме наричатъ страхливецъ.

Азъ решително дръпнахъ надолу връвта. Кучето захърка по-силно и азъ почувствахъ, че треперя отъ краката до главата. И треперящата ми ръка не бѣше въ сила да издържи тежкото